

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 76/20

Luksemburg, 25 czerwca 2020 r.

Wyrok w sprawach połączonych C-762/18 QH/Varhoven kasatsionen sad na
Republika Bulgaria
i C-37/19 CV/Iccrea Banca SpA

**Za okres od dnia niezgodnego z prawem zwolnienia do dnia przywrócenia do pracy
pracownikowi przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego
albo, po rozwiązaniu stosunku pracy, do otrzymania świadczenia pieniężnego za
urlop, którego nie wykorzystał**

*Jeżeli pracownik podjął w tym okresie nową pracę, może dochodzić swoich praw za okres,
w którym wykonywał tę pracę, wyłącznie od nowego pracodawcy*

Sprawa C-762/18 dotyczy QH, byłej pracownicy szkoły w Bułgarii. QH została zwolniona, po czym, po stwierdzeniu przez sąd niezgodności z prawem tego zwolnienia, przywrócona do pracy. QH została następnie zwolniona po raz drugi.

QH wniosła powództwo przeciwko szkole, domagając się wypłaty świadczenia pieniężnego za coroczny płatny urlop wypoczynkowy, z którego nie mogła skorzystać w okresie między jej niezgodnym z prawem zwolnieniem a przywróceniem do pracy. Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (najwyższy sąd kasacyjny, Bułgaria), orzekający w ostatniej instancji, oddalił jej powództwo.

QH wystąpiła więc do Rayonen sad Haskovo (sądu rejonowego w Chaskowie, Bułgaria) z powództwem przeciwko Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria, domagając się naprawienia szkód, jakie miała ponieść wskutek naruszenia przez ten sąd prawa Unii.

Sprawa C-37/19 dotyczy podobnych okoliczności faktycznych do rozpatrywanych w sprawie C-762/18. CV, była pracownica Iccrea Banca, włoskiej instytucji kredytowej, została przywrócona do pracy wskutek stwierdzenia niezgodności z prawem jej zwolnienia przez sąd. Umowa o pracę z CV została następnie ponownie rozwiązana.

Corte suprema di cassazione (sąd kasacyjny, Włochy), rozpatruje jako sąd ostatniej instancji powództwo CV, w którym domaga się ona zasądzenia od Iccrea Banca świadczenia pieniężnego za niewykorzystany coroczny płatny urlop wypoczynkowy za okres między jej niezgodnym z prawem zwolnieniem a przywróceniem jej do pracy.

Sądy bułgarski i włoski wystąpiły do Trybunału z wnioskami w trybie prejudycjalnym. Rayonen sad Haskovo zwrócił się do Trybunału o wyjaśnienie, czy prawo Unii¹ należy interpretować w ten sposób, że w opisanych wyżej okolicznościach pracownik ma prawo do **corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego** za okres między niezgodnym z prawem zwolnieniem a przywróceniem do pracy, nawet wówczas, gdy w tym okresie nie świadczył rzeczywiście pracy na rzecz swojego pracodawcy. Dodatkowo Rayonen sad Haskovo i Corte suprema di cassazione zmiernają do ustalenia, czy prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że w opisanych wyżej okolicznościach pracownik ma prawo do **świadczenia pieniężnego** za coroczny płatny urlop wypoczynkowy, którego nie wykorzystał w okresie między niezgodnym z prawem zwolnieniem a przywróceniem do pracy.

W dzisiejszym wyroku Trybunał udzielił na oba te pytania odpowiedzi twierdzącej.

¹ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003, L 299, s. 9) oraz art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Na wstępie Trybunał przypomniał swoje orzecznictwo², zgodnie z którym w sytuacji, w której pracownik nie jest w stanie wypełniać swoich obowiązków z powodów, których nie był w stanie przewidzieć i które są niezależne od jego woli, takich jak choroba, prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego nie może być uzależnione od rzeczywistego świadczenia przez niego pracy.

Trybunał zauważył następnie, iż podobnie jak w przypadku niezdolności do pracy z powodu choroby, okoliczność, że pracownik został pozbawiony możliwości świadczenia pracy z powodu zwolnienia, które zostało następnie uznane za niezgodne z prawem, jest co do zasady nieprzewidywalna i niezależna od woli tego pracownika.

Trybunał stwierdził, że **okres między niezgodnym z prawem zwolnieniem a przywróceniem do pracy powinien – do celów ustalenia wymiaru corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego – być zrównany z okresem rzeczywistego świadczenia pracy.** W konsekwencji pracownik zwolniony niezgodnie z prawem, a następnie przywrócony do pracy, zgodnie z prawem krajowym, w następstwie unieważnienia jego zwolnienia na mocy orzeczenia sądu, **ma prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego nabytego w tym okresie.**

Trybunał stwierdził, że w razie ponownego zwolnienia przywróconego do pracy pracownika albo w razie ustania jego stosunku pracy po tym przywróceniu z jakichkolwiek powodów, wspomniany pracownik ma prawo do **świadczenia pieniężnego za coroczny płatny urlop wypoczynkowy** nabytego w okresie od dnia niezgodnego z prawem zwolnienia do dnia przywrócenia do pracy.

Trybunał uściślił jednak, że **w sytuacji gdy w okresie pomiędzy niezgodnym z prawem zwolnieniem a przywróceniem do pierwotnej pracy pracownik podjął nową pracę, może on dochodzić prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego za okres, w którym wykonywał tę pracę, wyłącznie od nowego pracodawcy.**

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

² Wyrok Trybunału z dnia 4 października 2018 r. w sprawie [C-12/17](#), *Dicu* (zob. komunikat prasowy nr [149/18](#)).